

saa Amtmændene og Amsraadene skulde have en saadan Bemyndigelse. Men et andet æret Medlem, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede), havde nærmest en anden Indvending mod denne Bestemmelse, idet han var betænkelig ved, at Justitsministeriet fik en saadan Bemyndigelse. Jeg tror heller ikke, det vil være rigtigt at udstrække den videre, give den til andre Myndigheder end Justitsministeriet, thi det er en Bestemmelse, der kan have nogen Betænkelighed. Naar Justitsministeriet alligevel har fundet det rigtigt at optage den, er Grunden den, at visse af de Lastautomobiler, der benyttes paa Landeveje, kan have en saadan Vægt, at det enkelte Steder her i Landet kan være farligt at lade dem køre over de nuværende Broer. Hvis dette kan føre til, at Broerne maa forstærkes, er det ikke ganske unaturligt, om de paagældende Firmaer — jeg tænker navnlig paa et enkelt Firma, der er meget rigt — yder et Bidrag dertil. Det forekommer mig, at Bemyndigelsen helst maa ligge i Ministeriets Haand, ikke ude i de enkelte Amter, netop for at der kan skabes ensartede Regler paa dette Omraade.

Det samme ærede Medlem (Olufsen) gjorde en Bemærkning til Slutningen af § 4, der omtaler de Apparater, der skal kontrolere Kørehastigheden, og det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) rettede udtrykkelig en Forespørgsel til mig, om saadanne Maaleapparater fandtes. Der findes, saa vidt mig bekendt, ikke i Øjeblikket Apparater, der med Sikkerhed kan maale den Fart, en Automobil har. Der har været forskellige til Prøve, men efter hvad der er opgivet mig, er der intet, der har vist sig brugbart.

Saa gjorde det ærede Medlem en Bemærkning til § 20, 4de Stykke, og sagde, at det gælder om, at den Vej, en Automobilejer faar anvist fra sin Ejendom ud til Hovedvejen, er den korteste Vej. Det er ogsaa angivet i Lovforslaget ved Ordene „ad den eller de nærmeste Vejstrækninger“. Dette Udtryk er netop valgt for at imødekomme den Tanke, som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) gjorde sig til Talsmand for, at man ikke fra sin Ejendom skal være nødt til at køre i Syd, naar man skal i Nord, men have Lov til at køre ad de forskellige Veje, der fører fra Ejendommen til Hovedlandevejene. Det er Meningen med de Ord, der er valgt, og det er udtrykkelig udtalt i Bemærkningerne til § 20.

Det ærede Medlem omtalte dernæst §

32, og ogsaa andre ærede Medlemmer har gjort Bemærkninger til dens Bestemmelse om, at Bøderne ikke skal tilfalde Hjælpekasserne, men Statskassen. Naar denne Forandring er foreslaaet, er det i Overensstemmelse med et Princip, jeg har gennemført, jeg tror undtagelsesfrit, i alle de Lovforslag, som jeg har haft den Ære at fremsætte, nemlig at Bøder skal tilfalde Statskassen. Bøder er nemlig ikke noget, der skal betragtes som Indtægt. Bøder erlægges ikke, for at der derigennem skal erhverves en Indtægt hverken for den ene eller den anden Kasse, men Bøder er en Straf, og ved al saadan Straf, der bringer et pekuniært Resultat, bør dette tilfalde Statskassen. Det er et Princip, jeg mener ikke maa brydes, man maa ikke se saaledes paa Sagen, at disse Bøder skal erlægges, for at Hjælpekasserne derigennem kan faa en større Indtægt. Det er selvfølgelig ikke for at berøve Hjælpekasserne noget, at denne Ændring foreslaas, men det er, som sagt, ud fra den rent principielle Betragtning, at Straffebøder bør tilfalde Statskassen.

Det samme ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Revisionsbestemmelsen muligvis kunde udgaa, saa at Lovforslaget ikke behøver at komme til Revision inden en bestemt Tid. Jeg vil dog anse det for nyttigt, at der er et bestemt Tidspunkt, inden hvilket Loven skal revideres, og jeg synes, at den Forhandling, der er ført i Dag, netop taler for en saadan Anskuelse.

Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) var det Medlem, der havde mest imod forskellige af de Ændringer, der foreslaas, og det ærede Medlem har jo Ret i, at det er en Sag, der har to Sider. Der er Hensyn at tage baade til dem, der kører i Automobil, og til dem, der gaar eller kører paa Landevejen, men dette dobbelte Hensyn synes jeg ogsaa er taget i Lovforslaget; jeg synes, at man har delt Sol og Vind lige. Det ærede Medlem kunde tiltræde visse Bestemmelser, nemlig Slutningsbestemmelsen i § 3, som jeg lige har omtalt, om de store Vogne. Bestemmelserne i Kap. III om skærpede Fordringer til Chaufførernes Uddannelse og Bestemmelsen i § 24, 3die Stykke om Standning ved Sporvognsstoppsteder. Men det er jo alt sammen mere eller mindre Bestemmelser, der tager Hensyn til den ene Side af Sagen, netop Hensynet til at sikre, kunde jeg sige, dem, der spadserer paa Landevejene, og dem, der ejer Landevejene. Men naar man foretager Skærpelser i den